

ממלכות הטבע, וגם יזכה לכבשו ולשלוט בו ולהשתמש בו לעבודת הבורא יתברך בבחינת כי ממנו ניקח לעבודת ה', ואין אנו יכולים להגיע לכך כי אם ע"י הכנעתנו המוחלטת לפניו יתברך שמו, ע"י שאנו נכנעים לרצונו שנכנע לפני כל אדם, לפני כל דבר ובכל מקום שהוא, ולדון את חברינו לכף זכות גמורה, או אז נזכה למדרגה הנשגבה שהיא אהבה שאינה תלויה

קמב

לכבוד

ידידנו היקר והנאמן...

קבלתי את מכתבך. אני משתתף עם כאבך הפיזי הנובע מכאב נפשי בשאיפה להגיע לשלימות מציאות האדם, שבגלל זה הוא בא בכלל לעולם עם מציאות גוף שלו שהוא בעצם אין, חייו של הגוף הם כמו מציאותו של התינוק, אם קיים תינוק בעולם - קיימת גם אמא בעולם.

לפיכך מוכרח בן אדם לעבור את יסוריו בכדי שיבוא דרכם לשלימות ההבנה הזאת ולהיאבק עם עצמו מאבק שיביא לו, שיתחיל להבין תכליתם של חבלי הלידה שלו, כמו

בדבר, שהיא יסוד גאולתנו השלימה והנצחית, ומי יתן ואתם תזכו ע"י עבודתכם להיות מבשרי החזון הגדול הזה, שהוא התכלית האמיתית של הבריאה אשר נבראה בשביל ישראל שנקראו ראשית ובשביל התורה שנקראה ראשית, ואומר "ראשית חכמה יראת ה'", אכ"ר.

בידידות נאמנה...

שאשה הצריכה ללדת היא מוכרחה לעבור תשעה חדשי הריון מלווה יסורים, ובשעת הלידה יש לה יסורים גדולים, אך אח"כ מקבלת ע"י זה עונג אין סוף שאי אפשר לתאר בדמיון - כך בן אדם מוכרח לעבור יסוריו כדי שגופו שהוא בבחינת תינוק יהפך לנפש, ומזה נודע לו שהוא בא לשלימות הנפש ובהגיע האדם להכרה זו הוא מתחיל לחיות כמו התינוק עם אהבת אמא לבנה.

ברגע זה נגמרים כל יסוריו ומתחיל לחיות בפחד מתמיד שלא יהא מנותק מהאמא שהיא בבחינת נפש, זאת אומרת שהוא עצמו האמא, כי הוא לא

בגנזי נפשו, לברר תכליתו בחיים ולהמליך את הבורא על כל מעשיו, ולחיות כל נשימה ונשימה בבחינת מציאות האין, ושיוברר לו היטב שאין שום אחיזה בעולם מלבד מציאות האין של הבורא יתברך שמו.

זוהי המשמעות של "מה אני בורא אף אתה בורא", היינו שכמו אצל הבורא ברוך הוא, אין אצלו שום ספק שאין זולתו ואין בלעדו - כך גם אצל הנברא האדם צריך להיות ברור ומוסכם בלבו שכל עשייה ועשייה שיש לו בורא שהוא בעל הכוחות של העשיות, זהו "אף אתה בורא", שמצד האדם נתפרסם ונתגלה בעולם שיש בורא ושזכה האדם להגיע לכך - הרי כל העולם כדאי הוא לו, כי הגיע עם זאת

לתכלית הבריאה ותכלית השלימות, זהו סדר גאולתן של ישראל, שע"י הגאולה הפרטית של כל אחד ואחד ע"י "דרך אמונה בחרתי" תלך ותתפשט הבחינה הכללית של הגאולה השלימה בבחינת "ומלאה כל הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים ובא לציון גואל ברינה במהרה בימינו אמן.

דידך דורש שלומך...

חי בחיק האמא כתינוק - רק ע"י עצמו שהוא נעשה נפש.

וזאת היא מציאות הבחירה, הכוונה שלא יראה את עצמו שהוא עושה ביזנס, שהוא לומד תורה, שהוא מרגיש את עבודתו, שהוא מצליח, הוא מתגאה וכדו'. ואם נכשל, הוא נשבר.

אלא האדם צריך להיות תמיד בתקיפות מיום הוולדו עד יום מותו, שהוא רק בבחינת תינוק, שהוא לא מוצא את ה' ע"י ידיעה או רגש אלא ע"י מצבו בתור תינוק שנולד מאמא. הוא נברא וקיים בורא בשבילו. מכיוון שהוא נברא - קיים בורא בשבילו זה מה שאמר דוד המלך "כגמול עלי אמו, כגמול עלי נפשי" היינו כמו שאני בבחינת תינוק.

בתקופה חמורה זו לכלל ישראל ולעם השוכן בציון בפרט, צריכים יותר מתמיד להתחזק ולהתאמץ וללחום את מלחמת החיים כל אחד עם עצמו, עם טבעו השולט בו ולחגור עוז עם רצון אדיר להכרת הסכנה הגדולה, אך לחיות עם הסכנה תמיד, כי זה פתח ההצלה שלא נאבד חלילה ולא נבוש ולא ניכלם לעולם ועד.

בזמן כזה צריך כל אחד ואחד לבדוק